

Genfben szerdán teljes ülést tartottak a külügyminiszterek

A négy nagyhatalom külügyminisztere szerdán, magyar idő szerint 15,30 óra körül, értekezletre ült össze a Nemzetek Palotájában. Az ülésen Couve de Murville elnököt.

Diplomáciai megfigyelőknek az a véleményük, hogy a külügyminiszterek tárgyalása kritikus ponthoz érkezett el. A tárgyaló feleknek ki kellene mozdítaniuk a megbeszéléseket a nyugatberlini kérdésben kialakult holtpontról.

Francia körök kedden este megállapították, hogy a további zárt ülések megtartása a szerdai teljes ülés eredményeitől függ. Hozzáadték azonban, hogy a Nyugat részéről nincs szó „ultimátumról”.

Az amerikai szóvivő azt állította, hogy a Szovjetunió kevesebb tárgyalási hajlandóságot mutat, mint a Nyugat. Az amerikai küldöttséget tartják általában a legborúlátóbbnak a három nyugati szövetséges közül — állapítja meg a Reuter jelentése.

Angol körök szerint a külügyminiszteri értekezlet tárgyalásainak kudarca még nem fenyeget közvetlenül.

Az AF amerikai hírgyűnőség kommentárja ennek a kudarcnak lehetőségével foglalkozik. A nyugati külügyminiszterek — állapítja meg a kommentár — úgy számítják, e hét végére eldől, vajon „lehet-e kihozni valamit az egy hónapja tartó tárgyalásokból”. Ha nem történik közeledés a két tárgyaló fél álláspontja között, az értekezlet néhány napon belül esetleg befejezi munkáját.

A nyugati sajtó élénken foglalkoztatja a tárgyalások befejezésének lehetőségét. A Daily Mail című angol lap

vezércikkében derűlátóan ír a csúcsertekezlet összehívásáról. A cikk foglalkozik a nyugati tábor belső ellentéteivel és rámutat, milyen kellemetlen helyzetbe hozta a nyugati hatalmakat Adenauer meglepő visszavonása és de Gaulle elnöknek az az elhatározása, hogy nem engedje meg atomfegyverekkel felszerelt amerikai repülőgépek állomásozását Franciaországban.

Gromiko szovjet külügy-

miniszter kedden tárgyalt Lothar Bolz-zal, a Német Demokratikus Köztársaság külügyminiszterével. A megbeszélésen jelen volt Zorin, Iljicsov és Szeljanyinov, illetve Winzer, Töplitz és Florin.

Kedden este Gromiko nyugatnémet értelmiségi küldöttséget fogadott. A küldöttség átadta Gromikónak a nyugatnémet értelmiségiek emlékiratát.

Július elsején kezdődnek az egyetemi felvételi vizsgák

A művelődésügyi miniszter, az egészségügyi és a földművelésügyi miniszterrel egyetértésben szabályozta az 1959-60. oktatási év egyetemi, főiskolai, akadémiai, tanító- és óvónőképző intézeti (későbbiekben egyetemi) felvételek rendjét. A rendelkezés kimondja: a hallgatókat nagy gondalal kell kiválogatni a pályázók közül. Arra kell törekedni, hogy a nappali tagozatok első évfolyamára minél nagyobb számmal kerüljenek a munkásosztálytal kapcsolatban álló, a fizikai munkát és a munkásokat közvetlen tapasztalatok alapján ismerő, érettebb fiatalok. A műszaki egyetemeken és az agrár felsőoktatási intézmények levelező, esti tagozataira jelentkezésnél lényeges feltétel a két éves szakmai gyakorlat.

Az egyetem kötele a középiskolai iskolázatási bizottságok, illetve az üzemi, intézmények által továbbtanulásra javasolt jelentkezőket felvételi vizsgára be-

hívni. A pályázók felvételéről vagy elutasításáról — a vizsgabizottságok javaslatai alapján — az egyetemi felvételi bizottság dönt. A felvételi vizsgára behívtak közül nem kell vizsgát tenni azoknak, akik az országos középiskolai tanulmányi verseny országos döntőjében első, második vagy harmadik díjat nyertek, ha arra a szakra jelentkeztek, amelynek valamelyik alaptárgyából nyerték a díjat.

A felvételnél előnyben részesülnek az ellenforradalom

elleni harcban elesett hősi halottak árvái, valamint a nappali tagozatra társadalmi tanulmányi ösztöndíjjal pályázók.

A felvételi bizottság döntése ellen, az értesítés postára adásától számított 8 napon belül az egyetem rektorához (az intézmény igazgatójához) lehet fellebbezni.

Az egyetemi felvételi vizsgákat a nappali tagozaton július 1-e és 22-e, a levelező, illetve esti tagozaton július 13-a és 31-e között kell megtartani.

A jobboldali erők minden próbálkozása hiábavalónak bizonyult a szicíliai választásokon

Mint már közöltük, a vasárnap tartott szicíliai tartományi választáson a baloldal nagy sikereket ért el: az Olasz Kommunista Párt és az Olasz Szocialista Párt

Olasz Kommunista Párt 515 900 (482 700) szavazat 21 (20) mandátum,
 Olasz Szocialista Párt 237 300 (225 750) szavazat 11 (10) mandátum,
 Keresztény Szociális Unió 256 700 (—) szavazat 9 (—) mandátum,
 Kereszténydemokrata Párt 936 695 (897 390) szavazat 34 (37) mandátum,
 Olasz Szociális Mozgalom 183 360 (222 429) szavazat 9 (9) mandátum,
 Olasz Demokratikus Párt (monarchista) 117 060 (296 100) szavazat 3 (9) mandátum,
 Olasz Liberális Párt 90 600 (91 900) szavazat 2 (3) mandátum,
 Olasz Szocialista Demokrata Párt (Saragat-szocialisták) 50 500 (72 300) szavazat 1 (2) mandátum.

Zárójelben az előző választások során kapott szavazatok, illetve szerzett mandátumok.

A baloldal előretörése tehát a jobboldal rovására történt. A kereszténydemokraták szavazatokban ugyan erősödtek némileg, de három

mandátumot így is elvesztettek. A Kereszténydemokrata Párt vezetősége szerdán délután ülést kezdett, hogy megvitassa a szicíliai választások következtében elért országos helyzetet.

A baloldal sikere annál is értékesebb, mert a kereszténydemokratákat még az olasz gyáriparosok részéről rendelkezésre bocsátott 600 millió líra sem segíthette abszolút győzelemre. Eredménytelen maradt a Vatikán közbe lépése is, amely kiközösítéssel fenyegette azokat, akik nem a Kereszténydemokratákra adták szavazatukat.

A londoni „atlanti kongresszus” is elismerte: A kommunista világ hatalmas sikereket ért el

A Londonban ülésező „atlanti kongresszus” keddi ülésén hozott politikai határozatában beismeri, hogy a háború után a kommunista világ hatalmas sikereket ért el, s ezért „közeledik az a döntő pillanat, amikor előáll a kelet-nyugati erőegyensúly teljes módosulásának veszélye”. A kongresszus aggódva állapítja meg, hogy a kommunista ideológia „mély és szüntelenül növekvő gyökereket ereszt mindenütt: Dél-Ázsiában, Közép-Keleten, Afrikában, Latin-Amerikában”.

A gazdasági határozat szól a szocialista országok tudományos és oktatási sikereiről és úgy véli, hogy mindez „komoly kihívás az atlanti közösségnek”.

A kongresszus ahelyett, hogy mindebből helyes következtetést vonna le és lemondana az erőpolitikáról, a „kommunista veszély” mumusát érvként használja, hogy igazolja az atlanti tömb katonai erőfeszítésének fokozását és egyesítését. A katonai határozat ismét hangoztatja, hogy a NATO katonai potenciálja „a béke szükséges biztosítéka”, s hogy az atlanti tömb európai haderőit mielőbb a

NATO stratégiai elképzeléseinek megfelelő mértékig kell fejleszteni. Ezenkívül ismét nukleáris fegyverek használatával fenyegeti a Szovjetuniót.

MAJUS 30-ÁN választásokat tartottak Szingapurban, Dél-Ázsia egyik legjelentősebb városállamában. A választások eredménye s a következő politikai változások Szingapurra irányították a világ figyelmét. Szingapur a Maláj-félsziget déli részén a hasonló nevű szigeten és néhány kisebb, szomszédos szigeten terül el. Nagysága 584 négyzetkilométer, valamivel nagyobb, mint Budapest. Lakóinak száma másfél millió.

Szingapur jelentősége elsősorban abban van, hogy mellette vezet el a csendes-óceáni és az indiai-óceáni kikötőket Európa és Amerika a nagy kikötőivel összekapcsoló több, mint 50 fontos kereskedelmi hajó- és légiútvonal. A sziget kitűnő fekvéséből következik stratégiai jelentősége is. Az angolok számos katonai repülőteret létesítettek és nagy fontosságú haditengerészeti bázist építettek ki területén. Szingapur így bázisként az Egyesült Államok Japántól, Tajvanon keresztül a Fülöp-szigetekig húzódó légi- és flottabázis-láncolatát az angolok indiai-óceáni és afrikai katonai támaszpont-rendszerével.

A SZIGET 1819-ben került az angolok birtokába és azóta, egészen a legutóbbi időkig koronagyarmatként tartották megszállva. A május 30-án megtartott választások eredményeképpen a sziget „előlépett”: koronagyarmatból a brit nemzet-

mandátumot így is elvesztettek. A Kereszténydemokrata Párt vezetősége szerdán délután ülést kezdett, hogy megvitassa a szicíliai választások következtében elért országos helyzetet.

A baloldal sikere annál is értékesebb, mert a kereszténydemokratákat még az olasz gyáriparosok részéről rendelkezésre bocsátott 600 millió líra sem segíthette abszolút győzelemre. Eredménytelen maradt a Vatikán közbe lépése is, amely kiközösítéssel fenyegette azokat, akik nem a Kereszténydemokratákra adták szavazatukat.

Malinovszkij Ausztriába utazott

Malinovszkij marsall, szovjet honvédelmi miniszter több magasrangú katonatiszt kíséretében Graf osztrák hadügyminiszter meghívására szerdán baráti látogatásra repülőgépen Ausztriába utazott.

A Vnukovói repülőtéren Konyev, Szokolovszkij, Grecsko és Moszkalenko marsallok és más magasrangú szovjet katonatisztek búcsúztatták Malinovszkijt.

Nyugatnémet tánczenekar vendégtájká a Szovjetunióban

Max Greger karmester vezetésével egy 13 tagú nyugatnémet tánczenekar öt-hetes vendégtájkára indult a Szovjetunióba. A vendégtájkák a szovjet-nyugatnémet kulturális csereegyezmény keretében történik. A tánczenekar, melyhez három énekes és két táncos is tartozik, hangversenyt ad Moszkvában, Leningrádban, a Fekete-tengeri üdülőkbén.

Miért járt Heusinger Athénben?

Az elmúlt napokban, körülbelül abban az időben, amikor a Hruscov-vezette szovjet párt- és kormányküldöttség Albániában tartózkodott, a görög kormány is vendéget fogadott, méghozzá díszes körülmények között. A vendég nem volt más, mint Heusinger tábornok, a nyugatnémet Bundeswehr főfelügyelője, aki hivatalos tárgyalások folytatására érkezett a görög fővárosba.

A német militaristák általában szeretnek Görögországba utazni, illetve ott tartózkodni. A hitleri Németország is következetesen „érdeklődött” Görögország iránt, olyannyira, hogy 1941 áprilisában — hadüzenet nélkül — lerohanta s megszállva tartotta 1944 végéig. A bonni kormány 1955-ben sietett kijelenteni, hogy „a Német Szövetségi Köztársaság egyik legfontosabb törekvése fenntartani Görögországgal a „szívélyes” politikai és gazdasági kapcsolatokat”.

Heusinger, aki Hitler vezértábornagyként már járt Görögországban — akkor hivatalon vendégként — ismételt s ezúttal hivatalos látogatását a nyugatnémet-görög katonai tárgyalásoknak szentelte. Meg is állapodtak abban, hogy a két ország „szorosabban együttműködik katonai téren”. Ez konkrétan többek között azt is jelenti, hogy már júliusban görög tisztek utaznak Nyugat-Németországba — tanulni, nyugatnémet tisztek pedig Görögországba — tanítani. Ez utóbbi körülményt Heusinger különösen kihangsúlyozta.

Nem tudni, hogy Heusinger és tiszteje az elkövetkező oktatás során a hitleri „taktikát” annyira jellemző ortomádásra, avagy arra tanítják-e a görög katonákat, hogyan kell „büszkén” visszavonulni, és „észrevétlenül elszakadni az ellenségtől”, mint ahogyan ezt a hitleri Wehrmacht tette Szálingrádtól Berlinig. Egy bizonyos csupán, az hogy a görög vezérkar jobb oktatókat is választhatott volna, olyanokat, kik a görög hadsereg nemes, hősi hagyományából, katonai erényeiből kiindulva taníthatnak — erkölcsöt is.

Meg kell azonban állapítani azt is, hogy Heusinger athéni tartózkodása során is következetes maradt a német militarista tradíciók egyikehez. — „A tábornok úgy viselkedett — írja Heusinger athéni magatartásáról az Athinai című athéni lap —, mint aki nem kérni, hanem parancsolni szokott. Ugy tűnt, hogy idegenszerűen áll rajta a kékszerűke egyenruha és sokkal jobban illik rája a hitleri csukaszürke”.

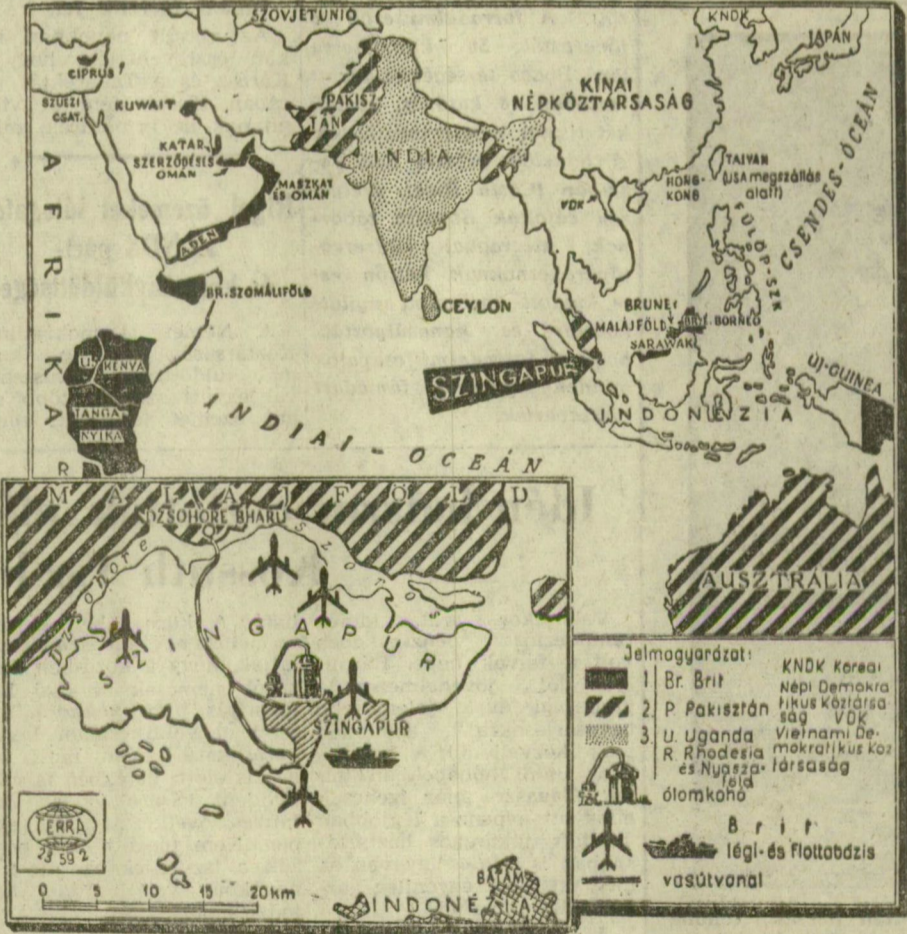
A hivatalos kommunikékból az is kitűnik, hogy Heusinger Görögországban elhelyezendő rakétatámaszpontokról is tárgyalt, megígérve, hogy Athén „jobb elbánszra” számíthat a NATO részéről, ha hozzájárul ilyen támaszpontok létesítéséhez. Pedig a görög közvélemény jól tudja, hogy országa nehéz gazdasági helyzetét nem kismértékben éppen a NATO-tagságból folyó katonai kötelezettségek idézték elő. Uj terhek vállalása még kilátástalanabbá tenné életszínvonalának állítólagos emelését, amelyet már többször ígért a görög kormány — teljesítetlenül.

tartozik az angol katonai támaszpontok felszámolása és az, hogy Szingapur a Maláj Államszövetségbe olvadjék be. Az angolokat tehát keletlenül érintette a párt nagy győzelme, annál is inkább, mert nyolc vezető tagját korábban letartóztatták s a választásokat követő napokban e vezetőket kénytelenek voltak szabadonbocsátani. A Népi Akció Párt vezetője a 36 éves, szingapuri születésű Li Kuang-ju, aki Angliában, Cambridgeben végezte főiskolai tanulmányait és nagy népszerűségnek örvend Szingapurban.

A TÖBBNEMZETISÉGŰ Szingapurban, ahol az angol mellett a maláj, a kínai és a tamil nyelv egyaránt hivatalos nyelv, s ahol a világ öntermelésének egyharmadát olvasztják, az elmúlt hét pénteken új, önálló élet kezdődött. Bár az angol kormányzóból államfővé vedlett „királynői helytartónak” jogában áll a szingapuri alkotmányt felüggeszteni és intézkedéseket tenni, ha az angol érdekek veszélybe kerülnek, bizonyos, hogy a szingapuriak hasznosan kamatoztatják lehetőségeiket — teljes függetlenségük kivársa érdekében.

(Perényi)

Szingapur — a választások után

Július 15-én választások lesznek az EAK-ban

Megjelent Nasszer elnök rendelete az EAK-ban július 15-én tartandó nemzeti unió választásokról.

A rendelet értelmében a választás első szakaszában Egyiptomban hat és fél millió, Szíriában pedig másfél-millió szavazó járul az urnához, hogy megválasszon 60 000 falusi és városi nemzeti unió tanácsagot.

közösség tagja lett, ami azt jelenti, hogy többé nem brit kormányzó mondja ki a végső szót, hanem választott kormány igazgat a külügyek, a pénzügyek és a

védelmi ügyek kivételével. Ez Anglia hatásköre maradt továbbra is.

A választás során az 51 mandátumért folyó küzdelemből a Népi Akció Párt

került ki győztesen, olyannyira, hogy 43 megválasztott képviselője révén az abszolút többséget is megszerezte. E párt baloldali programmal indult s célkitűzései közé